

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Psychofizjologia widzenia

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/1

Profil studiów

praktyczny

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg

e-mail: agata.bonenberg@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. Robert Bartel, prof. nadzw. UAP

robertart@op.pl

robert.bartel@uap.edu.pl

<http://www.robertbartel.com>

Wymagania wstępne

Wiedza:

- ogólna wiedza nt. procesów percepcji wzrokowej, kultury wizualnej, a także znajomość sztuki mediów

- warunki przystąpienia do zajęć w pracowni: przyjęcie na pierwszy rok studiów lub zaliczenie poprzedniego semestru

Umiejętności:

- potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną oraz praktyczną dla tworzenia własnych koncepcji artystycznych

Kompetencje społeczne

- świadomość kształcenia i doskonalenia umiejętności

- umiejętność samodzielnej organizacji pracy, zbierania informacji, analizy i syntezy

Cel przedmiotu

Wykłady mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi fizjologii i psychologii człowieka w procesie spostrzegania oraz ich znaczeniu dla odbioru i konstruowania przekazu wizualnego. Zasadniczym celem jest uzyskanie przez studentów podstawowej wiedzy niezbędnej dla realizacji zadań związanych z efektywnym przygotowywaniem komunikatów medialnych z uwzględnieniem aspektów procesów recepcji, specyfiki tematu, postaw odbiorcy i wartości artystycznych przekazu.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- dysponuje podstawową wiedzą z dyscyplin uzupełniających dla architektury wnętrz jak: architektura krajobrazu, grafiki, wystawiennictwa, psychofizjologii widzenia, fotografii, ergonomii etc.

- dysponuje podstawową wiedzą z dyscyplin uzupełniających dla architektury wnętrz jak: architektura krajobrazu, grafiki, wystawiennictwa, psychofizjologii widzenia, fotografii, ergonomii etc.

Umiejętności

- jest przygotowany oraz zmotywowany do rozwijania zdolności artystycznych i umiejętności projektowych w samodzielnej pracy, posiada umiejętność poszerzania swoich kwalifikacji

Kompetencje społeczne

- potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Ocena formująca:

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

- Na zakończenie wykładów egzamin w formie testu sprawdzającego zdobyte wiadomości. Na każde z około 30-stu pytań student będzie miał do wyboru cztery odpowiedzi, przy czym poprawna może być jedna lub więcej (test wieloznaczny). Aby uzyskać ocenę pozytywną należy otrzymać minimum 51% ogólnie możliwych do zdobycia punktów.

- Egzamin z przedmiotu „Psychofizjologia widzenia” ma formę pisemną.

Przyjęta skala ocen: 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Podstawowe bloki tematyczne:

1. Budowa i funkcjonowanie analizatora wzrokowego oraz miejsce i sposób powstawania wrażeń zmysłowych.
2. Wrażliwość spektralna na różne długości fali świetlnej. Zjawiska adaptacji, kontrastu, sensybilizacji, syne-stezji i asocjacji, pola i strefy widzenia.
3. Neurobiologiczne aspekty komunikacji wizualnej. Zmiany ilości i natężenia bodźców oraz zjawiska im to-warzyszące. Próg różnicy i skalowanie wrażeń.
4. Interpretacja bodźców wizualnych i prawa organizacji percepcyjnej. Współczesna teoria spostrzegania.
5. Zasady tworzenia przekazu wizualnego w świetle badań nad procesami uwagi, uczenia się i pamięci.
6. Podstawowe zagadnienia z zakresu barwy. Rodzaje i sposoby mieszania kolorów.
7. Zjawiska: kontrastu następczego i symultanicznego, kontrastu brzegowego, indukcji barwnej i irradycji oraz wykorzystanie ich w działaniach praktycznych.
8. Stare i nowe systemy barw. Wady widzenia barwnego.
9. Oddziaływanie barw na człowieka. Symbolika i preferencje barw.
10. Klasyfikacja i podział złudzeń wizualnych. Praktyczne spożytkowanie iluzji kształtu i wielkości.
11. Praktyczne spożytkowanie iluzji przestrzeni. Rodzaje perspektywy i jednooczne wskaźniki głębi.
12. Obuoczne wyznaczniki przestrzeni i podstawowe zagadnienia stereoskopii.
13. Praktyczne spożytkowanie iluzji kontrastu i barwy.
14. Klasyfikacja ruchów oczu. Ruch rzeczywisty i pozorny. Iluzje ruchu.
15. Typologia złudzeń wieloznacznych. Przykłady wykorzystania w sztuce, reklamie i architekturze wnętrz

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną oraz dyskusja na temat poruszanych zagadnień.
2. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

Konспекty z wykładów, które w formie elektronicznej studenci otrzymają pod koniec każdego semestru.

1. Mączyńska-Frydryszek, A., Jaskólska-Klaus, M., Maruszewski, T., (2002). Psychofizjologia widzenia. Poznań: Wyd.ASP.

Uzupełniająca

1. Arnheim, R. (1982). Sztuka i percepcja wzrokowa. Warszawa: WaiF.
2. Barthes R., (1996) Światło obrazu, Warszawa: KR.
3. Berger, J. (1997). Sposoby widzenia. Poznań: Rebis.
4. Berger, J. (1999). O patrzeniu: Fundacja Aletheia.
5. Carter, R. (1999). Tajemniczy świat umysłu. Poznań: Atena.
6. Deręgowski, J. (1990). Oko i obraz., Warszawa: PWN.
7. Doliński D. (2003). Psychologiczne mechanizmy reklamy, Gdańsk: GWP.
8. Droscher, V.B. (1971). Świat zmysłów., Warszawa: WP.
9. Dziarnowska W., Klawiter A. (2007), Mózg i jego umysły. Poznań: Zys i S-ka, s.320-413.
10. Falkowski A., Tyszka T. (2002). Psychologia zachowań konsumenckich. Gdańsk: GWP.
11. Gombrich, E. (1981). Sztuka i złudzenie., Warszawa: PIW.
12. Hochberg, J.E. (1970). Percepcja. Warszawa: PWN.
13. Itten J. (2015). Sztuka barwy. Kraków: d2d.pl.
14. Konarski, S. (1982). Światło i barwa. Warszawa: PWN.
15. Kopaliński, W. (1985). Słownik mitów i tradycji kultury. Warszawa: PIW.
16. Le Grand, Y. (1982). Oczy i widzenie. Warszawa: PWN.
17. Lindsay, P.H., Norman, D.A., (1984). Procesy przetwarzania informacji u człowieka. Warszawa: PWN.
18. Lurker, M. (1985). Przesłanie symboli. Kraków: ZNAK.
19. Markiewicz P., Przybysz P. (2007). Neuroestetyczne aspekty komunikacji wizualnej. (W) Francuz P. (red.) Obrazy w umyśle. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, s. 111-148

20. Maruszewski, T. (2003). Psychologia poznawcza. Gdańsk: GWP.
21. Młodkowski, J. (1998). Aktywność wizualna człowieka. Warszawa: PWN.
22. Strelau, J. (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: GWP.
23. Strzebiński W. (1969). Teoria widzenia. Kraków: Wydawnictwo Literackie.
24. Vetulani, J. (2011). Mózg: fascynacje, problemy, tajemnice. Kraków: Wydawnictwo homini.
25. Vetulani, J. (2011). Piękno neurobiologii. Wydawnictwo homini.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	33	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	27	1,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności